

ایلوپنہ غاتیا

2 میکوپنہ

خزم: خلیفہ دوئم، امیر المؤمنین، حضرت عمرؓ
(حامد گل)

3 میکوپنہ

نظم: بولان
(گل خان نصیر احمد عزیز آبادی)
حوال: سوزاد بی دیوان نامشاعرہ
(بہاول نسیم بنگلوی)

4 میکوپنہ

بوگ شوگ ناول: چپ راست (3)
(نور پرکانی)
خزم: میر محمد الفت آنبار پین و دی سفک
(عبدال مطلب مینگل)

5 میکوپنہ

بوگ شوگ: ہنہن آ بندغ وخرین کنگ نا لائی
(محبوب شاہ)

6 میکوپنہ

خلقی کہسہ: پنج گش
(واجب لطیف الملک بادی بلوچ)

7 میکوپنہ

افسانہ: غریب نا بہادر آ مسٹر
(شاہ فیصل بلوچ)

8 میکوپنہ

ناول: کالونی (9)
(عبدال رحیم زام)

ہفتئی

All About #Brahui

کوئٹہ

تالار

براہوئی نابابت
براہوئی ٹی

حضرت سیدنا عمر فاروقؓ

(شوگال)

اڑمیکو خلیفہ اکابر اسلام حضرت سیدنا عمر فاروقؓ تاریخ دان
آ تا حوک آ ہجرت نبویؐ آن چل سال مس و دی مس،
حضرت سیدنا عمر بن خطابؓ ناسلسلہ نسب ہشتمیکو پشت ائی
نبی اکرمؐ تون ملک۔ اسلام قبول کنگ نا وخت آ حضرت نا
عمر مبارک 27 سال کس، و وخت نبوت نا ہفتمیکو سال
کس۔ ہمزمانہ ٹی اونا شخصیت نا اہیت نا اندازہ دا اڑان
مریک کہ حضرت عمرؓ نا اسلام قبول کنگ آن پد مسلمانک
اعلانیہ مسجد حرم ائی نماز خواننگ بنا کریر۔ عمرؓ مکہ مکرمہ ٹی
ہفت سال و مدینہ منورہ ٹی دہ سال اسکان صحبت نبویؐ آن
شرف دوئی کرے۔ و آنحضرتؐ تون کل غزوہ غاتیی و کفر
اتون ہر جنگ ائی ہم کو پے کس۔ حضرت شاہ ولی اللہ نا
پاننگ نارداق قرآن پاک نا 27 آیات حضرت عمرؓ نا
تائید اٹ شیف مسر۔ حضرت عمر فاروقؓ ہمو ہستی کس کہ
اونا باروٹ حضورؐ فرمانے کہ اگہ کنے آن پد نبوت نادر بند
متو کہ تو کنے آن پد پیغمبری نا تاج عمرؓ پیر فنگا کہ۔ بزرگی
و بہادری و شجاعت، بردباری، صبر و تحمل گویا کہ کل انسانی

جو انیک و اوصاف آک سفت آک حضرت عمرؓ
تنگا سر۔ ایمان و عشق و رسول نا حالت داس کہ حضور
اکرمؐ نا فیصلہ و رد کروک آنا لخ و خلک، ہر واقعہ خان پد
اودے قیامت اسکان فاروق اعظمؓ نا خطاب رینگا۔ اونا
خلافت ملت اسلامیہ کن رحمت خداوندی اس مس۔
حضرت عمرؓ نا خلافت آن مس عراق، شام و ایران نا بھاز
آ علاقہ غاک فتح مسوسر، وے خلیفہ اول حضرت صدیق
اکبرؓ نا کزیت آن پد بھاز آ علاقہ غاتے ٹی بغاوت بنا
کریر، حضرت عمر فاروقؓ ولدا ہموکل علاقہ غاتیی
اسلام ناپیرک و بڑا کرے، ہر وخت آ کہ فاروق اعظم
خلافت نا منصب آتوس، سلطنت قیصر و کسری عروج و
شباب آ کسر، داک تینا وخت انا بھلا طاقت والا ملک
آک کسر، دنیا نا دا بھلا طاقت آتے مش تا کنگ نا
کارنامہ و تاریخ حضرت عمر فاروقؓ نا شیخ ائی لکھا۔ حضرت
عمرؓ نا عہد مبارک نا فتح و سرسہی تیان اللہ پاک اسلام و
ہندن و وس و واکداری اس عطا کرے کہ اونا مٹ مچ آ
اسلامی تاریخ ائی ملپ۔

ہینکار و شوگال عبداللطیف قلات پرنٹرز ٹیمل روڈ کوئٹہ خان ہینک کرسا 302
فیبر 1 پونیورسل کمپلیکس جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

.....حامد گل

خزم خلیفہ دوم، امیر المومنین حضرت عمر فاروقؓ نا شہادت

خلیفہ ثانی، احسن اسلام، امیر المومنین سیدنا فاروق اعظمؓ اسلامی آسماں انا اولیکو تو محرم الحرام نا اولیکو تاریخ یعنی یکم محرم نا دے شہادت نا عظیم انگا مرتبہ غاسر مس۔ او یکم محرم نا دے شہادت نا پیالہ نوش کرے۔ حضرت عمر فاروقؓ تاریخ اسلام نا سہ ہندن ۶ ہستی اسے، ہراڑان حضورؐ نا امت قیامت اسکان فائدہ ہرک، و راہشونی دوئی یک۔ امیر المومنین سیدنا فاروق اعظمؓ نا زندگی نا فضائل آیتان تاریخ نا کتاب آک پڑے۔ ہرا وخت اسکان حضرت عمرؓ ایمان اتویس تو مسلمانک مظلوم نسر۔ خواجہ دو عالمؓ و اونا رفیق آک ڈکوئی اٹ عبادت کریہ۔ ہرا وخت حضرت عمر فاروقؓ اسلام قبول کرے تو ہمدے اسلام نا تاریخی آدے کس کہ بیت اللہ شریف نا تہٹی عبادت کنگا۔ اللہ پاک حضرت عمرؓ نا شان و عظمت ۶ بھاز بھلن کرینے، ہر صحابی ۶ حضورؐ نا پارہ غان اسہ اسہ شکی ملا، کس ۶ صداقت ملا، تو کس ۶ شرافت ملا، کس ۶ امانت ملا، تو کس ۶ دیانت ملا، کس ۶ شجاعت ملا، کس ۶ خطابت ملا، کس ۶ شہادت ملا، و لے فاروق اعظمؓ ہمو خوش نصیب ۶ ہرا دے نبیؐ نا عدالت ملا۔ کل صحابہ غاک تہیت اسلام اٹ بسر۔ و لے حضرت عمر فاروقؓ ۶ اللہ پاک ایس۔ ہرا وخت کفار کنا ظلم و بیداریات مس تو اسہ وخت اس خواجہ دو جہان صلوات اللہ علیہ اللہ پاک آن دعا خواہس: ”اے اللہ عمر بن خطاب، عطا کریا عمر بن ہشام عطا کر۔“ تو جبریل امین شیف مس عرض کرے یارسول اللہ اکہ نی ”یا“ پاتویسہ تو ہڑتوم آک نا مسہ۔ نا دعا ۶ اللہ پاک شرف قبولیت بشخانے۔ عمر ابن خطاب نا مسہ جوڑ متنگ کن ہنگ ۶۔ ولدا حضورؐ نا دعا غان پد عمر فاروقؓ دربار رسالت اٹی حاضر مس۔ اسلام ۶ قبول کرے۔

بھاز آ صحابہ غاک خواجہ دو جہان نا دست مبارک آن اسلام ۶ قبول کریہ۔ و لے

حضرت عمر فاروقؓ نا اسلام ۶ قبول کنگ نا اسہ جتا ۶ کسہ اسے۔ دربار رسالت اٹ دا شان پیرہ عمر فاروقؓ ۶ رینگانے۔ دا مرتبہ پیرہ حضرت عمر ۶ نصیب مس۔ حضرت ابو بکر صدیقؓ حضورؐ نارفق کس۔ ہندن حضرت علیؓ خواجہ دو جہان نا رشتہ دار اس کس۔ حضورؐ نون اوار کنگہ، حضورؐ نا تربیت و جوانی اوڑا اثر کرے۔ و لے حضرت عمر فاروقؓ نا اسلام ۶ قبول کنگ نا مثال ملکہ۔ حضرت عمرؓ نا بارو اٹ لکھہ کہ حضرت عمر فاروقؓ نعوذ باللہ خواجہ نا خون کنگ نا ارادہ اٹی ارا غان پیشن مس۔ و لے کلمہ ۶ خوانا خواجہ نا مسہ جوڑ مس۔ اونا اسلام ۶ قبول کنگ آن پدا اسلام نا عظمت بھاز بڑا مس۔

حضرت عمرؓ نا اسلام قبول کنگ نا واقعہ ۶ بیان کنگ خواوہ۔ اودا اوڑ مس کہ کافر آک عمرو بن ہشام (ابو جہل) نا سر کزدہی اٹی تو مسو چار کہ نعوذ باللہ (محمد ﷺ) نا خون کنگے، تا کہ دا دے دے انا فتوہ فساد ختم مرے۔ مجلس اٹ تولوک عمر بن خطاب بش مس، مون آتے خارپاش خنگا کہ، زغم ۶ تینا کشا و کافرتون قول کرے کہ ای نعوذ باللہ دا کاریم ۶ کیوہ۔ کسراٹ اسٹ اس خنا تے پارے نا سالم و نا ایڑہ ہم مسلمان مسنو، اول اونا حال ۶ آرف، تو عمر فاروقؓ کس ۶ بدل کرے، تو اونا تقدیر بدل مس۔ تینا سالم نا ارا غابس درگہ نا ملنگ تو ہڑتوم آتے خنگ اٹ تما۔ سالم ۶ تینا خنگ تسیف، ایڑہ انا تے مون آن درک یلہ مسر۔ پارے اے عمر اخس خلیسہ غل و لے اسہ ہیبت اس یات کر جان کاہے تو

کاہے و لے ای حضورؐ نا دین آ ایمان ایبٹ، ای حضورؐ نا دین ۶ الپیرہ۔ حضرت عمر فاروقؓ ایڑہ انا درتے خنا است تے خلکن مس۔ ایڑہ ۶ تینا پارے نی انت اس خوانا سہ کسہ ہمدے ہنت۔ ایڑہ تے پیرہ مس کہ عمرؓ نا است خلکن مسن۔ پارے کنا ایلم دا اللہ پاک نا اسہ مقدس ۶ کتاب اسے، دا ہندن ہنگت مفک۔ داڑکن نے غسل کروئی تمک۔ پوسکن ۶ بیچ بیونی تمک۔ عطر خلونی تمک، اوکان پدا ی نے اللہ نا کلام ۶ ہنفوہ۔ تو حضرت عمرؓ مانا کرے۔ اونا ایڑہ اودے غسل کرنے، بیچ پیرنے تے، عطر خلعے تے، اوڑان پدا خدا غان اوغسا دعا خواہس یا اللہ عمر نابدن ۶ ای پاک کریٹ اونا است ۶ نی پاک کر۔ ایڑہ تے سورۃ طہ نا اولیکو آیت آن تلاوت ۶ شروع کرے۔ تو حضرت عمرؓ ناخن تیان خوبیک آک یلہ مسر۔ حضرت عمرؓ نا است بھاز خلکن مس۔ مون آتے ہرا خار کس، او چشما ہنا۔ حضرت عمر فاروقؓ افسوز کرسا خواجہ دو عالمؓ نا دربار نا کنگ آ راہی مس۔ صحابہ غاک حضرت عمرؓ ہنگ آخنا تو درگہ ۶ تہیر، خواجہ دو عالمؓ ۶ سہا تما تو فرمائے کفے درگہ ۶ بلو عمر تہیت ہنگت ۶ عمر ۶ اللہ اتنگ

اٹی ۶۔ حضرت عمرؓ نبی نا چوکاٹ آ بس سر مس تو سرور کائنات مونی مس۔ حضرت عمرؓ سیدنی خلک، خواجہ دو عالمؓ حضرت عمرؓ ۶ کلمہ خوانے، کل صحابہ غاک خوش مسر۔ ہندن ۶ نعرہ تکبیر اس خلک کہ کج آ مکہ نا شار ہنگ و جٹ اسے آن پدا اذان مس۔ ولدا ڈکوئی اٹ نماز خواننگ کن صف بندی مس تو حضرت عمر فاروقؓ بش مس۔ فرمائے عمر مسلمان مرے و نماز ڈکوئی اٹ خواننگے، دن متنگ کپک۔ ایو نماز بیت اللہ اٹی مریک۔ صحابہ غاک حیران مسر۔ حضرت عمرؓ مون اٹ ابو بکر، عثمان، علی، طلحہ، زبیر، عبدالرحمن بن عوف، زید بن ارقم پداٹ۔ حضرت عمرؓ کفار مکہ ۶ ہنگل تس پارے کہ خطاب نا مار مسلمان مسن، ایو نماز بیت اللہ اٹی مریک۔ کس اسے وں ارے برے تورے۔

حضرت عمر فاروقؓ ۶ اللہ پاک داخس ۶ بھلو شان اس توسوس کہ ہجرت نا وخت ہم ہند ابیت ۶ کرے۔ بیت اللہ اٹی طواف کرے، نماز خوانا و مکہ نا کافر تے پارے عمر فاروقؓ ایو ہجرت کنگ اٹی ۶، پگہ دا پاپیرے کہ عمرؓ کوئی اٹ ہنا، علی الاعلان ہنگ اٹی ۶، کس ۶ ہمت ارے تو برے

تورے۔

حضرت عمرؓ نا زندگی نا ارا پہلو نسر کا فراس تو عمر خطاب کس، مسلمان مس تو فاروق اعظم جوڑ مس۔ ہندا سوب آن خواجہ دو عالمؓ حضرت عمر فاروقؓ نا بارو اٹ فرمائنگ کہ اکہ کسے آن پد کس نبی مسکہ تو عمر ابن خطاب مسکہ۔ تہنن اٹ اللہ پاک حضرت عمرؓ ۶ داخو شرف اس بشقا داڑان معلوم مریک کہ حضرت عمرؓ اسہ عظیم ۶ ہند غ اس ننگہ، اوٹی نبی والا خاصیت آک نسر۔ ہندا سوب آن اودے دا شاندار انگا اعزاز ملا۔ خواجہ دو عالمؓ فرمائنگ کہ شیطان ہم عمرؓ ابن خطاب آن خلک۔ فرمائے کہ شیطان حضرت عمرؓ ۶ خنگ تو کس ۶ بدل یک۔ حضرت عمر فاروقؓ نا دور خلافت بے مثال ۶ دور اس کس۔ اونا خلافت نا دوراٹ اسلام بھاز مر اسکان تالان مس۔ امیر المومنین حضرت عمرؓ نا دور تہنن اٹ فتح و سرسہی نا دور کس اونا دور خلافت اٹ اسلامی حکومت نارقبہ چل و بیچ لکھ یازدہ ہزار چارسد و چل و چار (4511444) مربع میل کس۔ حضرت عمرؓ نا جانشا آک سعودی عرب، شام، مصر، فلسطین، اردن، لبنان، عراق، ایران، عمان، قطر، متحدہ عرب امارات، یمن سویلی آذربائیجان، سویلی دے ٹک ترکی تا جکستان، ازبکستان، سوڈان، لیبیا ۶ فتح کریہ۔ فاروق اعظمؓ نا بر صغیر پاک و ہند و خاص وڑاٹ بلو چستان نازی آ احسان بھازارے۔ انٹے کہ اسلامی لشکر بلو چستان مکران نا خوک اٹ اسلام نا پیرک ۶ بلند کرے۔

حضرت عمرؓ اللہ پاک آن دعا خواہس یا اللہ ای نا کسراٹ شہادت خواوہ نا حبیب نا اشار اٹ موت خواوہ تو اونا دعا قبول مس۔ اللہ پاک اودے شہادت نصیب کرے۔ فیروز پنی ۶ بد بخت ۶ کافر اس سہب انا نماز آخجر اس خلک تے، ہموڑان حضرت عمرؓ نا شہادت مس۔ دعا کینہ اللہ پاک ننے حضرت عمرؓ نا عظمت و بہادری قربانی تے سر پند متنگ نا توفیق آیتے۔

نظم

بولان

.....گل خان نصیر

.....بدل: جمید عزیز آبادی

ہندن اینوہم بولان ناہرگٹ گراک
داخوہرہ گمر، تینا ترند آجوزہ ٹی
اوکنے ہنگٹو
اسہ کو ہرادا سے تون جنگ کنگ کن

(کاروان کے ساتھ۔ پنے 84-85)

باژن آبر بانک، وڈوک آئید آرا کرچ
ڈنک کو ہرادتینا غصہ و خاراٹ
کہ زابل نابلوچ آتا نظر شاغاس

دروشم نا کرچ آتے ٹی عاے وخت انا دہشت
ٹھپ آتیاں و ہنگ ڈترک قہارنا زغم آن
ادبیر عسفاجد و عزاہل نامسیل

خٹک بے مہر ٹھپ آترا شوک آتلارا آتا نوبان
ٹپک ہلکو دیوالک مہر آتا زراب آن

.....بہاول نسیم بنگرٹی

21 جون 2024ء، جمعہ مبارک نا دے
سوز ادبی دیوان ببری کانک نا کنڈ آن
دے ٹک ادبی دیوان مستونگ نا سنگت
آتا شرفندی ٹی بیگہ نا چارمہ عا ورننا شاعر
ادیب اکرام سنگت نا ٹیکن آسہ پچس
مشاعرہ اس ڈتنگ۔ مشاعرہ ٹی سوز ادبی
دیوان نا عہد بیدار و باسک آتون اور ایلو
جہی آشاعر ادیب و ادب دوست خواجہ غاتا
ہم اسہ بھلوکچ اس ساڑی کس۔
مشاعرہ نا بنار ب پاک نا پن آن کنگ،
حاجی عبدالجید خیر تلاوت نا بختاوری تے
دوئی کرے۔ ہندن نعت شریف اس پیش
کنگ نا بختاوری ع سیف مسرور دوئی
کرے۔

داگچین آ کپاری نا کاشی ع سوز ادبی دیوان
ببری کانک نا چیر مین پنی آشاعر ادیب
حاجی عبدالجید خیر کرے، ہندن مشاعرہ نا
خاص انگا مہمان پنی آ بوگ شوگ شاعر
دے ٹک ادبی دیوان مستونگ نا سرپرست
اعلیٰ عبداللہ جوہر، دے ٹک ادبی دیوان
مستونگ نا مسکوہی صدر پنی آشاعر ہدایت
فدا اسک نسر۔ مشاعرہ نا شوکارا نا دوو
آتے حوالا کر (بہاول نسیم) سرتس۔

مشاعرہ غان تران کرسا کپاری نا خاص انگا
مہمان پنی آشاعر ادیب دے ٹک ادبی
دیوان مستونگ نا سرپرست اعلیٰ عبداللہ
جوہر پارے کہ ای تینا ایلو سنگت آتون
اور سوز ادبی دیوان ببری کانک نا چیر مین
حاجی عبدالجید خیر، اکرام سنگت و ایلو شاعر

حوال

سوز ادبی دیوان ببری کانک نا کنڈ آن

دے ٹک ادبی دیوان مستونگ نا سنگت آتا شرفندی ٹی مشاعرہ

ادیب و ادب دوست خواجہ
غاتا است انا ب اٹ
منت ع ہرفو کہ اوک ننے
تینا دا کپاری ٹی بھاز شرف
تسر۔ اومتی پارے کہ سوز
ادبی دیوان اسہ بھلو وخت
اسے آن براہوئی زبان و
ادب نا شوندری، راج انا
راہوشنی تون اور علاقہ نا

آتیا سر مرے۔ او پارے کہ اینو نا داگچین آ
کپاری براہوئی زبان و ادب نا شوندری نا
پارہ غا اسہ بھلو گام اس تکلک۔ سوز ادبی
دیوان سدائی براہوئی ادب کن گچین غا ادبی
کڑ دسر تے۔

سوز ادبی دیوان ببری کانک نا چیر مین و
مشاعرہ نا کاشی کروک آخواجہ عبدالجید خیر
مشاعرہ غان تران کرسا پارے کہ نا اینو نا
سوز ادبی دیوان ببری کانک نا دا مشاعرہ ٹی
دے ٹک ادبی دیوان مستونگ نا سنگت آتا
اور ای نن کن اسہ بختاوری اسے آن کم
اف۔ اومتی پارے کہ سوز ادبی دیوان
سدائی براہوئی زبان و ادب نا شوندری، و
ورنا شاعر ادیب آتے ادب نا پڑا آدرتی

زور شاغا کہ اوک ادبی کپاری ڈ ترسا
براہوئی زبان و ادب نا دا نہال ع خرن تنگ
کن ح تقی اٹ ادبی کڑ دا کرسا کیر۔
داکان پد دے ٹک ادبی دیوان مستونگ نا
مسکوہی صدر پنی آشاعر ہدایت فدا ہم تینا
تران اٹی سوز ادبی دیوان ببری کانک نا
چیر مین حاجی عبدالجید خیر و ایلو شاعر ادیب
خواجہ غاتا منت ع ہرفے، پارے کہ
براہوئی ادب نا تالانی نا جہدائی سوز ادبی
دیوان نا سر تروک آ ادبی خدمت آک ستا
کڑ زہ۔ او پارے کہ دے ٹک ادبی
دیوان مستونگ نا مسخت ہم ہندا دے کہ نا
براہوئی زبان و ادب ایلو شون بلوک آ
زبان تا ہمسر مرسا جوان شوندری نا مزمل

ورنا شاعر ادیب آتا راہوشنی ع کنگ ع، و
ورناتے براہوئی ادب کن خدمت کنگ نا
است بڑی کنگ نا بے مٹ ڈ کڑ دسر تنگ
ع۔ سوز ادبی دیوان ببری کانک نا ادب نا پڑ
آ سر تروک آ خدمت آک سفت کڑ زہ،
او پارے کہ براہوئی زبان و ادب نا
شوندری نا خدمت آتیبی دے ٹک ادبی
دیوان مستونگ نا سنگت آک سدائی سوز
ادبی دیوان نا شاعر ادیب آتون ہم کوپہ
مرور۔ او پارے کہ نا ورننا شاعر ادیب خواجہ
غاتے خدا تعالیٰ بھاز لائی عطا کرینے، نن
تینا ورننا شاعر ادیب آتا راہوشنی ع کرسا
براہوئی زبان و ادب ع زیت شون تنگ
کینہ۔ ادتینا تران اٹی ورننا شاعر ادیب آتیا

راتسی کنگ کن ادبی کپاری، مشاعرہ اڈ
ترسا کرینے۔ اومتی پارے کہ ہمو قوم، ہمو
راج ہمو وخت آشون ہلیک، ہر اتم کہ راج
انا قلم کار آک تینا زبان و ادب، دو در بید
تون اور راج انا راہوشنی ٹی گچین ع کڑ دسر
تنگ ع تینا زمواری تکر۔ او پارے کہ اینو نا
داگچین آ کپاری ٹی بھلوکچ اسے ٹی شاعر
ادیب آتا اور ای ادب نا شوندری کن گچین
ع کلاہو اسے۔ ننا راج انا ورننا شاعر ادیب
آک ننا بروک آ وخت انا اومتی آک، ہنا
ورنا قلم کار آک براہوئی زبان ع شون تنگ
کیرہ۔

ورنا شاعر ادیب اکرام سنگت، بابل فراز
اسک ہم گپ و تران کریر۔ اوک ہم دا
ادبی کپاری ع براہوئی زبان و ادب نا
شوندری کن اسہ بھلو گام اس گوندا دا
ہیت آ زور شاغا کہ ننے کل ع براہوئی
زبان و ادب، راج انا راہوشنی ٹی گچین ع
کڑ دسر تروئی تمک۔

مشاعرہ ٹی ہرا شاعر خواجہ غاک تینا غزل
آتے پیش کریر، اومتی عبداللہ جوہر،
عبدالجید خیر، ہدایت فدا، بہاول نسیم
بنگروٹی، ظہور ڈاکر، بابل فراز، عنایت
وقار، ابرار زیب، اسک اور نسر، ہراک
تینا شاعری تیب مجلس ع بھاز زبیا کریر۔

کپاری ٹی ساڑی ادب دوست آتیبی عرض
محمد، حماد اللہ، محمد عاطف، عبدالحمید، غلام
جیلانی، محمد عفا، حماد جان اسک اور
نسر۔ مشاعرہ نا گڈ سرائی مہمان تا شرف
اٹی چاسکوٹ نا بست و بند کنگ۔

بوگ شوگ ناول

(3)

چپ راست

داچوٹ انگا بامس کنا چکنی نا شرارت آتا چوٹ بامسی آ شہدی کس۔۔۔ دا حویلی ٹی ظلم انا انتہا کس، کس ہیبت کروک ء الو۔۔۔ بچ آ حویلی نا کوالجائی دینو نا دوٹی تنگاس، او انت کروکس امر کروکس، کس اس ارفوک ء الو۔۔۔ دینو توئی آخوچہ غاتے تین کن بچت کریکہ، پین تو پین تو تو آ پڑہ غاتا دریش نا پیسہ غاتے ہم دینو بچت کریکہ، اسہ استرہ اس شامو نا دوٹی تسک، پچا چنا اسہ دارا تون کوٹ کریکہ۔۔۔ دن ٹوڑ کرے چدا۔۔۔ نئے جوان ء پوشاک کس۔۔۔ نئے جوان ء خوراک کس، نئے جوان ء فیشن اس کس۔۔۔ دا حویلی اس الو بلکہ ڈک اس نسک، ہراڑے مال ساہدار تے واڑ کیرہ۔۔۔ وے ساہدار تے شعور اف۔۔۔ نن تو انسان اُن نئے شعور مرے۔۔۔ ای دا بارواٹ بھاز سوچا، وے تینا نسٹ، سنگت خنٹو، ہر کس نا است ائی اسہ خلیس اس کس کہ بادوی کرین بیہرہ جان نئے شت ایٹک، بیہرہ جان ناچوٹ انگالٹ انا بیدادی تے خنسا

ہرکس ء ہرزاں ہر فیس۔۔۔ وے ای داسہ دا بیداد آتے سلگ کتو، اسٹ ای حویلی ٹی انقلاب انگ خواہسہ، ارٹیکو اگہ سرسب متوہ تو داکان نرنگ خواہسہ۔۔۔ دا بارواٹ حویلی آن پیشن ناہمسائے اس کنے وخت وخت سچ تنگ کس۔۔۔ کا کابی بی سی چٹ مندر، ہشکن لاغروچنگ ریشی ء بندغ اس نسکہ اونیم وئی انا بندغ اس نسک، وے بالاد تے ٹیہر ء چنا سے آن زیات خنٹو کہ۔۔۔ گندہ رنگ ء سدري اس ہروخت اونا ٹی کس، و دوٹی تے ارا بینڈی ء ریڈو اس ہم نسک، او ہر وخت خبر بنگلہ۔۔۔ داسہ جوان انگا خبرک

(شوگ ناول)

انگ اے۔۔۔

نور پرکائی

چنا تا ادب نازی آ گنج اس کاریم کروک و بوگ شوگ آ نو شکار ”نور پرکائی“، گلشن آہم جوان ء گرپ اس تنگ۔ اونا افسانہ غاتا کتاب ”لارہ“، زو اس ہینک مریک۔ ہندن اونا بوگ شوگ ناول ”چپ راست“، نا بدوریسہ ”تلار“، نا خانووک آتے کن مونی

(شوگ ناول)

انگ اے۔۔۔

نور پرکائی

یا نیلس منڈیلا کون اک ودی مریرہ، ہوغسا ہوغسا۔۔۔ ہوغسا ہوغسا کا کابی بی سی نا ”تکلیہ کلام“، ء۔۔۔ او ہر اتم تینا ہیبت آتا نیام یا اخیرا ٹی تینا تکلیہ کلام ء تنگ کہ تو ہوغسا ہوغسا ہم ہر بندغ ء خنٹک ہر فیکہ۔۔۔ وے دچہ انت اسے کن ای اودے تینا استاد سر پند مٹ۔ اودے دینا جہان نا باریم تیان بیدس تینا ہم فریشانی تے بڈ ترسا اونا خوڑت انگا دماغ آن کسر شوٹی اس پناہ۔۔۔ اوکنے بیدار کنگ کن چچی گوویرا نیلس منڈیلا نا داستان تے پاریکہ، ہراچرہ

جنجال آتیاں شروع مسرہ، جیل و سزا تسکان سر مسرہ۔۔۔ ای تیتے ٹی داسکان داخہ سنگ خنٹو کہ تینا بیہرہ جان نا مون آ سلو و براز کیو کہ بیہرہ جان دانی حویلی والا تون انت ظلم کنگ اس۔۔۔ ”کا کابی بی سی نی اسہ کسر اس کس دا تر اقلی آ ٹوپ آن آخوند اس اریس، تینا دستہ کرامات ء ہم نشان ایت۔۔۔ ای اودے جوزہ تنگ نا کوشت کریکہ کہ نوان کن اسہ توجیل اس جوڑے۔۔۔ (برچاے)

تون اوار اوار ٹی وی ٹی کاریم کروک آ بندغ آک ٹی وی والا تیان است اسٹ کریر، و اوک پاش آن پاش بے خلیس آن پاریرہ کرای داسوب آن ٹی وی آہنیرہ کہ ٹی وی ٹی منہ پروڈیوسر یا زموار آرٹسٹ آتون بیداد کیرہ۔ اوقتا پند اوڑی ٹی بش خوارہ، ودا کنے اسل دوست اف کہ آرٹسٹ اس کاریم کے و ایلو مفت اسٹ اونا بش اسٹ بشخدار مرے۔ او دادے حرام نکا کہ، و داڑتوون اوار نئے مدام پنت کریکہ کہ بیگنی آن کسرے خیر اسے، وے حرام کپیرے۔ ہیبت دادے کہ دادنیائی ہر بندغ دے، ہفتہ، ٹو یا منہ سال نا مہمان مریک۔ وے تینا اصول جوڑ کرسا واسہ مخنت اسے نارد

ات زندگد ریٹوک آ سرسب پاننگ۔ و قدرت نا کاند ء کہ بھاز آ بندغ آتے او کیشتری امتحان اسٹ شانگ، اُلفت : امتحان سرک شکست و اوکان پدانا زند نسک۔ ای تو پاوہ کہ اور یازمنٹ و شکست آن پدانا زندانی بیہرہ اسہ استعارہ اس جوڑ مرسا زندگد ریٹے۔ ہر دست، ہر سلام دہ کروک تون بھاز خوش تیبی اسٹ ملاکہ، و او: فون نمبر ء اوڑان امر کہ مرے بلکہ۔ چا: ہنداخش شوق کس تے کہ ہر اتم چھٹی نادے تیبی کینٹین بند مسکد تو او محمد رمضان نوشیر وانی تون کلی اسماعیل ائی گوبر ہوٹل آچا کنگ کن ہنا کہ۔ او ہوٹل داسوب آن گوبر ہوٹل نا پز اسٹ پنی کس، کہ اوڑے داپار ایپار کبھی ڈریک اریر، ہر افا لڈ ہور جا کہ نا پٹ آتہر تموک خنٹک۔ ہندا فتراہی آ ہوٹل نسک۔ ہندا سوب آن دا گوبر نا پز اسٹ پنی کس۔ اونا چانا ہم مخلوق بھاز سفت ء کیک۔ دعا ء کہ اللہ تعالیٰ میر محمد الفت نا بروک آ جہان نا سفر ء آسان کے۔

.....عبدال مطلب مینگل

میر محمد اُلفت نا دادنیانا مومل کنگ ء دن پاکہ اسٹو اس منے، وے داسہ دارک لنگ ء کہ جانی الفت صاحب نئے آن ہنارے۔ دا ہیبت ء ای پا پرہ، کنا است پاکہ۔ اونا کزیت آن پد ہروخت دایات گوہی کیک کہ اُلفت صاحب ہننے بلکن او زندہ ء۔ دا آزموندہ داکان مست کنے اسہ سنگت اسے نا کزیت آ مس، ہر اتم کنا سنگت حمید شاہین نا شہادت آن پد اسہ سنگت اس ہروخت کنے پاریکہ، کنے اسٹل باور بفق کہ حمید شاہین دینا ء لانے۔ ای حیران مسہ کہ دا انت پانگ ء؟ وے ہر اتم کن تون داوڑ نا حالیت اس مس تو چا سٹ کہ ہوسنگت انتے دن پاریکہ کہ ”کنے باور بفق کہ حمید شاہین داسن تون اف۔“ اُلفت صاحب نا کزیت آن پد کبھی دے اسکان کنا مزغ انا اس گنج اسے ٹی دایات مدام ساڑی کس کہ ”الفت صاحب زندہ ء۔

خزم

میر محمد اُلفت آ نبار ء پین ودی مفک

میرک۔ وے اُلفت صاحب نا دا جوانی نسک کہ او تینا زمواری تا وخت آرٹو یوٹی وی ٹی تینا ایب کب انا بندغ آتون ہر وخت ملنڈ و مسخرہ کریکہ، ریڈو پاکستان کونڈے ٹی کن تون اوار ایلو انا ڈانسر، کمپیئر و آرٹسٹ آتون ہیبت و گپ کرسا ہروخت پاریکہ کہ انسان بایدے حلال روزی کنے۔ اونا ہیبت و گپ نا بجانگی ٹک ایمانداری و رزق حلال کنگ نسک۔ او سوغند ہر فسا پاریکہ کہ اگہ اسہ پائی اسے نا ہم کس آن ہڑکا تنٹ، یارو پئی اسے نافاندہ ہر فیت، تو اوکنے دادنیائے دنیا حرام مرے۔ دا ہمو دیک تسرہ کہ کبھی سال اسکان ریڈو

او کزیت کتنے۔“ گزاجانی پین مف کن کن اُلفت صاحب و اونا وڑ انگا کبھی بندغ آک ہندن اریر کزیت آن پد ہم مدای کن زندہ سلرہ۔ او تینا ملوک آمون اتون ملوک آروہ، و ہیبت آتاسوب آن ہر بندغ ء جوان تا اثر تسک۔ اُلفت صاحب تون دست راستی آ بندغ آک دا ہیبت ء جوان چارہ کہ اونا مدام اسہ وڑ اسٹ نسک، ایلو فینا نبار لو کہ اسہ دے موڈ اسٹ مریر، و اسہ دے موڈ اسٹ مفس۔ یعنی کس ہم اسہ تب اسٹ مچ زند ء تیر کنگ کبک۔ کل آفریشانی، و اراس ڈھکیائی اس بریک، وخت اس بندغ خار ائی ہم

بوگ شوگ

راج اٹ ہنن آ بندغِ عِ خرین کنگ نالانگی ارے

چڑاسی واگس چائسٹر آن غلٹو کہ ولے دانہ
اسہ غوروانٹ آن لڑزہ ٹی اٹل ہر فیکہ تے۔
اسے دے شام اتون اُراغا کنا بس پارے
صاحب خدا ناپن اٹ چار تو انا چھٹی ایت
کنے، یا دا کان ٹرانسفر کر کنے نہ تو استیفہ
ایتوہ۔ درو سنگت نا چھٹی نا دے اُراغا
خو اصفے کنے سہب آن شام اسکان دری
کوٹ سلاٹ، شام انا چناروپنی دوٹی کنا
تس پارے دا کرانا نانت یات کروں مزہ
بروت۔ صاحب خدا غار بیٹا زاپولیس افسر
اُراٹی بلغز آن کم اف۔ سچ عِ رکشہ ٹی
تولنگ و پولیس افسر نامے جوڑ متنگ
اسٹ۔

اسہ دے یک شنبے نا دے ای و سنگت اس
برام اسے آ تیار کنن کہ DIG نا فون
کڑنگارہ کرے، پارے زو ڈبل روڈ انا
کباڑی آ برک، بسن فون کریٹ تے،

پارے اوڑے جوان غ پتلون اکو دن کر
کاسی روڈ انا کباڑی آ سر کر تیتے، پدی
رکشہ عِ دو تھٹ کاسی روڈ آ بسن۔ خنٹ
DIG ریڑی اسے آن متکن غ پتلون اس
شیف بڑا کنگ عِ، اخیر پتلون اس خوش
کرے ریڑی ولا پارے سے سد۔ DIG
پاریکہ دو سد، چکل تاڑی برجائس، پتلون نا

اسہ پاچہ دانا ایلو پاچہ اے ناوٹی اُس، ریڑی
والا کنا ہسائے اُس، کنے خنٹا پارے قربان
شاہ صاحب مفت درتے، DIG سچ
کرے تے راہی مس، ای سے سد کشٹ
ریڑی والا عت سنگت عتینا پارے سیل
کہ بے وں۔ جہان نا ہر سنگتی اسہ غلامی
اسہ اُخس کہ تیار مویں ہندا خہ آجو مویں۔

پتلون اٹ بے حساب جیب کسر، ہر جیب
آتے اسمیل نا ارا کلک خلوک کسر، گیشتر
کلک آک تے تمار، پتلون عِ ہر فین
کیف بلدیہ غا بسن، DIG عِ پولیس
ڈیپارٹمنٹ آن جیب پنگ نا عادت اُس،
پتلون نا جیب آتے پتا، مہہ جب آن تے
وڑ وڑ انا پشن ملک اسے نا ہشتادونہ نوٹ
کشا، ہندن خوش مس دن کہ کا ملی عمر سڈیز
اس زفت کرے۔

(برجاء)

وخت تنگ کتون۔ یار ابا ایماندار مدام
پاریکہ زنداٹ نے وخت اس ہم ویل و
ڈکھ آتے کن دارو درمان نا گرج متک،
اگر نے تون محبوب کون غ سنگت اسے نا

تے، مت ہندن بورا کہ دن کہ تڑنگ کن
دنگ عتے، دا با سنی ٹی صاحب نامون آ
خید آک ہندن ترونک ہلکسر دن کہ مون آ
تے مسہ دے نا عا تو کرینے۔

.....محبوب شاہ

زباد سوک آلوڑا نا خواست برجائے؟
ای پارے راست پاسہ DIG صاحب کنا
ابا ایماندار ہم مدام متل و وسابہت ہفیکہ
ننے۔ اسہ دے پارے پتھر آن بولو، ملا
غان مسیت عِ، پنڈت آن مندر عِ و پولیس
افسر آن وا کداری تے پاس ہر چار آک
چوری مریرہ۔

منہ دے آن پد دفتر آ کنا ہنگ ہنگ عِ
شروع کرے، چڑاسی ع کنا سفا تینا
خاہوت نامے جوڑ کریس، بولو انا بناج
تسکہ تے، وار اس کوٹ ع کنا درمون
لائٹ والا اڑان سلف اتہ، بوٹ آتے کنا
سیلا بٹ ناؤن نا شاعو لوڑی آن پاش
کرف۔ ارا سگریٹ بجال نا دکان آن
اتہ، خیال کیس خنگ مفس، نہ تو بوزا نا
خلوٹ تا۔

ہراز دے کاریم متو کہ تے پاریکہ اڑے وا
بھلا بروٹ آتے تینا چنگ کردن کہ مت انا
لنگ ع بائی کرینس، ہراز دے قینچی ع ایسٹ
کس درست کپہ و ع نے چڑاسی اس افسر
افیس بے ارغ۔ کچہ نا داڑیل آ تیانار
کرینس تینے لنگڑ مست شکر کر ریٹاڑ مسڈ
نہ تو چپی ٹنگا نے، پولیس ناسپایک پڑا نا
دمبورہ خلوسر۔

مزور اس وں کرے تے 50 روپی ایت،
گاڈی اسکان سرکیوہ تے، ولے مزور عِ
انت ساریٹاڑ متنگ آن پد پولیس افسر آتا
بڑا ہ ع ملہ پینا ز انا ہر خنگ خوسینکی مریرہ۔
زور اٹ مت ع لوکل بس انا چت آ لگفے
دوک تے چڑہ لڈتسر۔

کنے سنگت نا ہیبت آ باور بتو، است اٹ
پارے پین اس مرو ع۔ معاملہ ع پک کنگ
کن زوفون کریٹ تے، مست فون عِ
ہر فتو کہ داسہ اسہ کڑنگارہ تون ہر نے تے،
بھاز مہراٹ سوچ کرے، ہرانگ اُس ماما نا
مارا زہیر کریٹ نے کن، حوال ہم کپہ،
است آک نماخت مسنو۔

ای پارے میر صاحب اسہ منٹ اس ہولڈ
کیس تے، تینے آن تینٹ چوئڈک اس
ہلک، تیخ اٹ توافٹ، یا اخلاق نا سال
دے؟

میر پارے مسہ دے مست ریٹاڑ مسڈ۔
داسہ پک مس۔

میر پارے داسہ ای مروٹ نی مروں سہب
انانا دفتر مرو ع۔ ورگ چرگ مرو ع۔ بیگہ
تون میر انا ہوٹل مرو ع۔ نلا شیر چاہ مرو ع۔
و پڑوے نا ٹولیک مرو ع۔ محبوب یار ہنن
غ سنگت اسے اس، سی و سچ سال اسہ ایلو ع

کریکہ وار اس گمان مسکہ دن آخا کہ ہیٹ
اسے نا دزی ٹی کنے تہٹی کپ، بھاز وخت
اسکان ہنگ ہنگ ع الاٹ۔
اسد دے یک شنبے نا سہب اتون سنگت اس
فون کرے، پارے خدا دروغ تڑکپ کنے
سنگت نا صاحب ع DIG صاحب ع OSD کریو،
یالوڑ گوڑا سیٹی نوکری آن کشکا نوتے۔

ای پارے نے امر ساس؟ پارے پولیس
افسر ہراز دے عاجزی ٹی ہنمخندہ کرے
چاس کہ ریٹاڑ منٹ تے خوک ع، یا ڈاکس
آک جواب کرینو تے۔ اینو پڑی نا لوڑو
دزاٹ خنٹ تے، مون تے مش اٹ
بولڈ اُس، پٹ آک تے شک سسرہ، دن کہ
پشیک جنگ کیر، مت اسے نامرغ آ تہٹی
سائیکل نا ہینڈل انا ہر ہلکوس گرسا دریکہ

انسان نازنداٹ جوان انگ سنگت بندغ نا
جان و جغمریک، ہرا کہ ایلیم آنا ہر بندغ عِ
دوست مریک، غریب بزرگ و شوان اس
مرے یا وزیر و متبر اس، سنگت سنگت ع۔
ولے ابوے ابوے ہمو سنگت آتے کن ہرا
کہ بغل ناچٹ مریرہ، امرکین آواس پنک
تینا ع اٹ تفنگ۔ ہندن غ گڑاس شوم
ارے اسٹ اسٹ آریٹاڑ متنگ ع، ع انا
لوپ جوڑ متنگ ع، اننتے کہ تا نکرہ کرسی آچار
زانوسر ایلو نا سلام ع و اعلیک کوسہ، ہندن
ریٹاڑ منٹ آن پد کس اس اوقا سلام ع
پنک۔

سنگت اس پولیس اٹ DIG اُس، ہندن
نازرک مزاج کریس تینے بیدس میر و متبر
آ تیان غریب، بزرگ، شوان، و پوریا گرا نا
سجاء ع ہم سلنگ کتو کہ، اگر میر و سردار اسے
آن تہی اس نوٹ انا ہلوس، مسہ وار دو
تے تینا ڈیٹول اٹ سلاک، میر اسے نا غم و
شادے ٹی ہنوس بربری دغرا انا بوزا تینا
ملیشا نالوت اس تفیکہ، غورنگلبر آن ہندا خہ
پرکس سال اٹ آن پد وخت اس خنگ
کن تے ہنٹ، ہندن رعب اٹ حوال

All About #Brahui
* Online Brahui Books
* Interviews
* News
* Novels
* Poetries
* Short Stories
.....And more

www.talarbrahui.com

خلقى كسه

پنج گش

ہموزدے تا ای نے پارہٹ کہ پین شار
اسے آامپنہ، ولے نی اسٹ آسلیس و
کنا خلنگ کن لٹ ۽ ہرفیس، ہندا سوب
آن ای داہیت آتے کرہٹ، داسہ نے
بادشاہ ناہیت آتے ہرفوئی تمک۔ داہیت
آتاہنگ تون اودے اٹل ہرفے، وزہیفہ
۽ تینا پارے ڈو کہ کنازی آلیپ ۽ شاخ۔

زہیفہ تے اودے است بڈی تس، واودے
پارے کہ ڈو کہ، داکان امٹن۔ خواجہ پنج
کش نن نیمہ غا سہ پیش اسے ناہنگ کن
پیشن ہنا، و تارمئی زیات کس، و مزار لگی تا
کہ غا ناہنگ کن برسائس کہ او خواجہ پنج
کش تون ڈک لگا۔ تارمئی ناسوب آن پنج
کش اودے درست کوت، واودا ہر توم آخف
تے ہلک، ارا غا درے واوڑے اوانت
تے زمزیراٹ سخت تھے، و خاچا۔ مزار تینا
است اٹ پارے کہ دا امر ۽ بندغ اسے کہ

بندغ نا پکار ہم تسن۔ بادشاہ پنج کش ۽ ہنگ
واودے مزار نا جلو نا بابت پارے کہ دا
مزار ۽ نے ہلوی ۽، او ہرنن بریک، ناہلی تا
کہ غا تے کیک کاہک۔ درباراٹ ہدیس
نے آن پین دن ۽ بندغ اف کہ او مزار ۽
خلے یاہلے۔ نی سنے دا بلہ غان چٹف۔
خواجہ پنج کش پارے کہ دا توج ۽ کاریم اس
اف، ای تو اڑان ہم بھلو کاریم کیوہ۔
ہندن نے خبر ۽ کہ ای اسے واوڑاٹ پنج مزار
کسفیفٹ، دا تو اسے مزار اسے۔ ہنداہیت
آتھون دیوان نا کل بندغ آک بھار خوش
مسر، و دیوان پن۔ پنج کش ارا غا بس، ہندن
ہنگ تون لٹ ۽ ہرفے تینا زہیفہ نا خلنگ
کن تیار مس، زہیفہ تے پارے کہ آخر
ہیت انت ۽؟ او پارے کہ اگہ نی کنا
سفت ۽ کہر وس تو ایو کنا دا حالت متوکہ،
نی کئے پنج کش نا پین ۽ تس، و کنا سفت ۽
کرہٹ، ای داڑے سر مسٹ۔ اینو دربار
اٹ بادشاہ کئے پارے کہ ہرنن اسے مزار
اس بریک، ناہلی تا کہ غا تے کیک
کاہک، واوڑاٹ ہنگ کن کئے پرمان کرہٹ۔
نی آخر پا کنا باوہ ہیرہ ہرا وخت آ مزار اس
ہلکو؟ یا کسفیفٹ؟ زہیفہ تے پارے کہ بادشاہ
نے پنج بندغ نا پکار ۽ مفت تھن۔

..... واجہ لطیف الملک بادی نی بلوچ
چیسر مین پٹ و پول لبرانی گل نوشکے بلوچستان

اودے پارے کہ زوزو پیش ۽ سنج کر، و ارا نا
لیپ و گرا تے اونا زنی آسوار، پین شار
اسے آکانہ۔ گرا اوتینا شار آن پیش مسر،
اسے ہندن ۽ مزار اسے کہ او اسدے اٹی
اسے وار پنج مزار کسفیفٹ۔ واودے نن پنج

سفت و ستا والا ہیت آتے بنگ، بھار
خوش مس، واونا تک ڈغار آن بوز مسر، و
تینا زہیفہ نا ہندا ہیت آتیا باور کرے۔ و
است اٹ پارے کہ جائی ای ہندن ۽ مرد
اس اریٹ، واودے دا سما لو کہ کنا زہیفہ دا
کل ہیت آتے کن تون ملڈا اٹ
کرہٹ۔ و اسدے اسے ہندا ہیت آک
اوتھ کن بلہ اس جوڑ مسر۔ خواجہ پنج کش ہندا
سفت و ستا والا ہیت آتیا بھار متاثر
مس۔ و اسدے انازی آسلیس و زہیفہ ۽

تینا زہیفہ ۽ توار کرے واودے رعباٹ
پارے کہ نی تپسہ کہ کنا پین خواجہ پنج کش ۽،
ای ہرا تم نا ۽ بسٹ، ولے نی کئے اسٹل
ارغ و دیر انا سلہ غلپسہ۔ و ہندا اوتون او
لٹ ۽ ہرفے تینا زہیفہ ۽ خلنگ کن ہش
مس، ولے اونا زہیفہ اسے ہشار ۽ زابول
اس سکے۔ اوتینا ڈو تے تقسا اونا مون آ
سلیس پارے تے کہ ای خواجہ نے امر
منہرہ، کس اس اسے مشک اس کسفنگ
کچک، ولے نی اسے وار آ پنج مشک
کسفینس، نامتنگ الی ۽۔ ولے دا ملک و

تینا پارے کہ نی راست پاسہ، سنے داسہ دا
ملک آن پیش تھوئی تمک، و پین ملک اسے
آہنوئی تمک۔ زہیفہ تے بھار دانگ
ایگ کرے ولے خواجہ پنج کش اونا ہیت
آتے اسل پنج خف تونگ کن تیار متو، و

بادشاہی ٹی تین کن اسے چکو کھڈک اس
جوڑ کرہٹ۔ و اینو نا ۽ ہموڑے گدر ہفیر،
پگہ نا دے خواجہ پنج کش تینا ہروت آتے
چرپ و چنگ کرے و بادشاہ نا دیوان آہنا،
اوڑے تینا زان تے تھے و پارے کہ ای
خواجہ پنج کش اٹ، بادشاہ اوڑان اونا پین نا
مطلب ۽ اڑے، گرا او بادشاہ ۽ دلیری
اٹ پارے کہ ای اسدے اٹ و اسے وار
اٹ پنج مزار کسفیفٹ۔ بادشاہ اوڑان و اونا
دلیری آن بھار خوش مس، واودے پنج
بندغ نا پکار تس۔ واوڑاٹ اٹ ارا غا بس،
تینا کل حوال ۽ زہیفہ ۽ تس۔ واودے
پارے کہ داسہ نن داڑے تین کن اسے
جوان ۽ نمہ دار ۽ ماڑی اس تقفہ، و پگہ
غان دانا کاریم بنا مریک، واوڑاٹ کاریم ۽
بنا کرہٹ، واوڑاٹ ماڑی تیار مس۔ پنج کش ہر
وخت تینا ہروت آتے چرپ و چنگ
کرہٹ، و بادشاہ نا دیوان آہنا کہ۔

اسدے اس بادشاہ نا نگہبان بس واودے
پارے کہ بادشاہ سلامت ہرنن اسے مزار اس
بریک، و ناہلی تا کہ غا تے کیک کاہک۔
بادشاہ تینا وزیر و گزیر آتا اسے دیوان اس
ہنگ، واوڑاٹ پارے کہ ہرنن اسے مزار اس
بریک، و ناہلی تا کہ غا تے کیک و کاہک۔

بندغ اس سکے کہ پین تے خواجہ پنج کش
سکے۔ او اسے پیوس و نیز گار ۽ بندغ اس
سکے۔ اوتینا دے تے تیر کنگ کن اسے خلق
اسے آمزوری کرہٹ۔ و تینا زند ۽
گدر ہفیکہ۔ اسدے اس خواجہ پنج کش ارا
غابس، ارا ٹی گڑو آ اونا نظر تما کہ اوٹی پنج
مشک کسکو مسر۔ او گڑو آن مشک آتے کشا و

تینا زہیفہ ۽ توار کرے واودے رعباٹ
پارے کہ نی تپسہ کہ کنا پین خواجہ پنج کش ۽،
ای ہرا تم نا ۽ بسٹ، ولے نی کئے اسٹل
ارغ و دیر انا سلہ غلپسہ۔ و ہندا اوتون او
لٹ ۽ ہرفے تینا زہیفہ ۽ خلنگ کن ہش
مس، ولے اونا زہیفہ اسے ہشار ۽ زابول
اس سکے۔ اوتینا ڈو تے تقسا اونا مون آ
سلیس پارے تے کہ ای خواجہ نے امر
منہرہ، کس اس اسے مشک اس کسفنگ
کچک، ولے نی اسے وار آ پنج مشک
کسفینس، نامتنگ الی ۽۔ ولے دا ملک و
دانارا ج انا بندغ آک نے تپسہ کہ نی دیر
اٹ، اگہ نی پین ملک اسے ٹی مرو س نا
قدر و عزت نیچی زیات مسکہ۔ ون اوڑے
آسودہ و آسرات ہم منہ۔ اوتینا زہیفہ نا دا

MY SERVICES

- Brochure
- Flyer design
- Social media
- Package design
- Banner design
- Book Cover Design
- Icon design
- Typography
- Photo treatment
- Business card
- Stationary
- Logo design
- Web design
- Poster design
- Buntings Design
- Illustration
- Infographic poster

<https://www.behance.net/hafcezaillah01>

+923003705655

URRANI DESIGNS

افسانہ

غریب نابہادر آ مسٹر

اوکان پد پختیر امداد اودے حال احوال کرے۔

محمد علی پارے کنے میوہ خان مون تنسے او پارے دا ڈغار کنا، ای دادے سہے وخت آنا باوہ خان زر خرید کریٹ، گڑا داسہ ای تینٹ تینا ڈغارے وسم کیوہ۔

پختیر امداد خاراٹی پارے خیر تو ارے اہلم دا کنا باوہ پیری ڈغارے او امر تینا کیک تے۔

محمد علی: داسہ تہا فیصلہ سڑدار صاحب کیک برسڑا آپیش۔

اڑیکو دے پختیر امداد سڑدار کبیر خان آپیش مس میوہ خان ختی آن ٹو لوک کس۔

سڑدار حوال کرے تا پارے انت پاسہ میوہ خان؟

میوہ خان: سہیں دا ڈغار کنا کنا باوہ سہے وخت آ پختیر امداد نا باوہ ایماندار آن

زر خرید کریس، کن تون شاہد ہم ارے اشام بہیر ہمارے۔

پختیر امداد تینا ورنڈی ٹی پارے سہیں تے گل معلوم دے ادا کنا جدی پستی میراث دے دا دروغ بھوک۔

سڑدار کبیر خان خاراٹی پارے نے چچ ڈ ادب اس اف کچاری نا، داوڑ ڈ ہیٹ کیسہ۔

ولدہ میوہ خان دے پارے نی تینا شاہد آتے نشان ایت۔

میوہ خان دروغ نا شاہد جوڑ کریس جعلی ڈ اشام بہیر اس نشان تے۔

سڑدار کبیر خان فیصلہ ہنسا پارے دا ڈغار میوہ نا حق اٹی، گڑا داسہ پختیر امداد نا چچ ڈ حق اس جوڑ مقف۔

پختیر امداد بش مس خیری دے تینا چندسا پارے سہیں دا نا جائز دے ادا کنا ڈغارے۔

سڑدار ناشی گلو پارے نے چچ ڈ ادب اس اف سڑدار صاحب نا فیصلہ پدا کیسہ۔

پختیر امداد ارا غا بس تو ارباب خاتون آڑے ابا انت مس؟

پختیر امداد پارے کنا مسٹر میوہ خان پاک دا ڈغار کنا، ایلو سڑدار ہم فیصلہ اونا حق اٹی کرینے۔

محمد علی: سلام بے پارے، السلام علیکم۔

پختیر امداد: ولیکم السلام، بخیر اٹ۔

ارباب خاتون این جی اوز والا باجی د مسٹر اسے۔

سڑدار کبیر خان خاراٹی ہیٹ کر سا پارے تے کون آک راج انا بدنامی نا سوب جوڑ

مریرے، مہسک تہا داسہ لآخ مسنو، بھاز اگڑی ڈ، ساہدارک ننا کسکر، گورنمنٹ نن

.....شاہ فیصل بلوچ

اسکول اٹی مہسک گل ارباب خاتون آملنڈ

کریہ، پاریرہ دا گر خوانوک نا مسرہ ہم داسہ خوانو، باجی اس جوڑ مرو۔

کبیر خان علاقہ نا سہ ظالم سڑدار اس، اونا راج اوڑان بیزار مسوس۔

کبیر خان علاقہ ٹی تینا کانود د جوڑ کریس، اونا موکل آن بیدر کس اس چچ

ڈگام اس ہر فنگ کتو کہ کبیر خان ناچ آ راج اٹی چچ ڈ چنا اس

اسکول خوانو بیس۔ اوتینا شیطانی آچال آتے کاریم اٹ اتسا مخلوق اسے ایلوڑ تون

اڑیفیسس مخلوق اسے ایلو نا جانی دشمن جوڑ مسوس۔

کبیر خان نا چند انا خاہوت کراچی ٹی رپیگا کہ، چناک تے کراچی ٹی تعلیم دوئی

کریہ، اسے مارو مسٹر اس تے امریکہ ٹی خواننگ تسرہ۔ او علاقہ نا سڑداری نا سوب

آن علاقہ نا وزیر ہم کس، ہر وار الیکشن اٹی بے خواری آن سر سہب مسکہ۔

ارباب خاتون نا خواننگ ناشوق ہندا خدر بھار کس اون نا نیمہ اسکان چراغ آٹو لوک

تینا سچ عیات کریکہ، سالانہ سچ انا امتحان تینا ارباب خاتون غٹ اسکول اٹی اویکو

پوزیشن بس، اودے اسکول نا ہیڈ مسٹر بس سدکلدر انعام تس۔ ارباب خاتون بھاز

خوش کس۔ علاقہ ٹی ہشت سال نا ڈکال آن مخلوق

بھاز تنگ مسوس، علاقہ ٹی این جی اوز والا کہ سہرے چچ علاقہ نا حال حوال د بلکہرہ

ولدا اوتھیکن راشن مون تسرہ۔ ارباب خاتون منہ دے نا چھٹی کن ارا غا

بسوس، این جی اوز والا کہ سہرے پختیر امداد انا ارا غا اوڑان اڑیر دا ڈکال آن نا نانت

نشان منے نانت ساہدارک کسکو؟

پختیر امداد: ننا قسمت ہم خاچانے، سچ سال نا د پھر کتے، ساہدارک ننا کتھی آن کسکر، نئے فصل اس مریک نئے ساہدار تے کن بے خوسی اس بڑک کیک، آڑسندہ اس کشا۔

نور خاتون: راست پاسہ بیوس، داسہ نا جوڑ کیک ہم نئے آجہو کریو، داسرہ آ بھاز

تیز ڈال اسے، اراٹی چچ دوا دارو اس آف، ہر انگ دودو معصوم دے؟

پختیر امداد: امریکو اراٹی چچ ڈ شہابی پادلی اس اف، ہر کان ڈ اسر آدیو تے؟

نور خاتون: اللہ نا خیرات اٹ، داسٹر نا تینگ آن مار اس ایوس، جوان کس، دا

مہسک پگہ پین اسے نا ہیکن اسے وسم کیوہ۔ پاپس کنا لآخ آ مسٹر، داکنا راج انا گودی

جوڑ مریک اس دے۔ پختیر امداد خاراٹی نور خاتون دے پارے۔

پختیر امداد جمل گسی علاقہ نا ہیکنی اس کس، ٹلر اس ڈغار نا تے کس، اونا چچ آزند اونا

خاہوت کس، ایلو خشکا وہ نا ہو ڈغار نا پیش کس۔

ارباب خاتون تینا ایڈہ اہلم تینا گل آن چچکا کس، جمل گسی علاقہ ٹی اسکول نا چچ ڈ

جن اس الو۔ مرمڑ اسہ اسہ مدرسہ تسرہ، ہر فتنی چناک

بیرہ قاعدہ، قرآن پاک نا تعلیم دے دوئی کریہ۔

ارباب خاتون تینا باوہ ناکل آن داؤلا غا مسر کس، کل آن چچک مننگ نا سوب آن

اونا باوہ اوڑ کن بھاز مہر کریکہ۔ ارباب خاتون نا لہے نا ایلمک اوستہ محمد شار

اٹی رپیگارہ، اوشش سال ناس کس تو او تینا لہے نور خاتون تون او تینا ماما ارا غا اوستہ

محمد آہنا، ارباب خاتون نا ماما مہسک مارک اسکول آ ہنارہ، او ضد کرے تینا لہے دے

پارے، آئی ای اسکول آ کاوہ۔ نور خاتون: کنا مسٹر نی اسہ بزغرا سے نا مسٹر

اُس، نی امر اسکول خواننگ کیسہ؟ اگہ باوہ دے نا خبر تہا او بھاز ڈینڈ کیک۔

ارباب خاتون تینا ضد اسلیس آخر اسکول آ ہنا۔

ناول

کالونی

(9)

عبدالرحیم زام

عبدالرحیم زام براہوئی زبان ناہمور ناگلشن نگارء
ہراؤن پاکہ اسل چکی آن افسانہ و ناول نوشتہ
کننگ ائی ء۔ اونا افسانہ غاتا مجموعہ غاک ہم
چھاپ مسنو۔ ہندن اونا ارا ناول ہم کتابی دروشم
ہلکو۔ ”کالونی“ اونا مسٹیو ناول ء۔ ہرادے
”سلا“ ناخوانوک آتے کن یورور سٹا ہر تاک
اٹھینک کننگ انگ ء۔ (شوکار تار)

پین بچ اس الو۔ بیدس اسہ سابون اسے
آن ہرادے، دے چاہے ہر سال ناگر
آک ہلکسر۔
ماما... بس بس شیرو بس پہہ مسن نی تو
نواب نا بیٹھک ء الف لیلی نا داستان جوڑ
کریس نن کن! داپا عالی نا کریغ آن
ہر اس یانہ؟
شیرو... عالی تے ہندن مچ کریت بیٹھک
نا نیام آ کوٹھی نا مش اس جوڑ کریت تا
اوڑے ہم بچ الو۔

﴿5 میکوباب...﴾

شام انا کچاری وا شاکر دیوان نا دے
کس... مجلس نیم سوختہ ونیم سرگردان کس!
اسنتے کہ پیٹی تو دوس، ولے اوٹی اسہ روچی
اس ہم الو۔
ماما... شیرو! بی ہراہیت کننگ اُس کہ پیٹی
بیٹھک ائی مسنے، اوکان پیشن منتے، گڑا دا
امر ء کہہ اسے کہ خالی ء؟

ماجل... پین جاگہ اس بیٹھک ائی مروء
بلکن ہموڑے خالی کریوتے۔
شیرو... نواب نا بیٹھک ء نی ہم خناس
دخت اس...؟ اوٹی بیہرہ اسہ شوکیس اسے،
ہراٹی دے چاہے ہرا زمانہ نا مندرزان ء،
ہراہیتان لگک کہ اوک زندج ہندا شوکیس
اٹی قیدی مسنو، بے دیر نا گند ہم لگتے تا...
شوکیس اٹی دراز دائے ہم اف... بیٹھک
اٹی منہ ہمو عربی آ بالشت آک، ہراک
سرمت ناوت آبار تموک ء، غل آبار
سخت... منٹ اس تالفت کاری ہم کریت
کہ نوا ہندا اہیت گڑا اس ڈوک مروء، بچ الو
تا، نیام اٹ نت کنا داسکان غل کننگ
ء... اسہ بالشت اس تاپشی آبار پڑ ہر
کریٹ اوٹی ہم دے چاہے ہراوڑا نا پیر
نسر کنا کاٹم پہہ غاتیا ہم تہمو۔
سلیس بیٹھک اٹ ہمو اٹی آ غسل خانہ
ہراٹی بدنی سینا کچ ہم دیراف، غسل خانہ
ء ہم ہراٹ، ہراڑے دا پیٹی تھوک کس،

شادی ء۔
شاکر دیوان... نہ کنا ارا نا مون آ کھڈ
کپیرے تے!
ماما... نے خدائیک کے بلکہ خدا عقل ایسے
نے، مطلب ڈکوتے جاگہ اس۔
شیرو... نی پاسہ کچاری مریک۔
ماجل... نہ بابا اواگہ پیٹی کن کچاری کرے
تو او دے پاروٹی ہم مریک کہ انت نسر
دا پیٹی ٹی۔

جانو... پیسہ غان بیدس انت مروء
... آن اگر نواب پین برام اس یک اونا
ڈاج والا کہ منگ یک۔
ماما... ماجل سہی پارے او پیٹی ء بات کچک
ولے نن دادے اوڑ کن بالشت آبار شعر
اس جوڑ کینہ۔

شاکر دیوان... شعر لکھنگ کنا کاریم ء پابو
غزل، مثلث، نظم امر خوارے تے؟
جانو... نی تینا لڈی آ خاخر ء کف شاکر!
نواب ہرا تم کک ہمودے نے آ شعر اس
لکھنہ، او ہم داستان اس، داسہ نن الے
یار۔
ماما... داسہ تو دابا بت نن آن بیدس کس ء
خبر مف، نا ٹوٹی آن اگر کس داڑے اف
اودے ہم بیہرہ ہندا کلہو ء ایتو کہ داسکان
پوسکن آ شہیر داسے مونی حوال کن ماما ء
حوال کبو۔ ہندا اوڑ ورتا نا مجلس ایسر۔
(برجاء)

جانو... داسہ پیٹی ء واپس سر کروٹی مریک
نن پیچ؟ اسنتے کہ نواب پیو ء تے، ونا
زی آ مجلس مچ کر دے، پیرانگا تاہین ہر کہہ
ٹی اولی ہیبت نن آ بریک۔
ماما... ہیبت تو بروٹی ارے اسنتے کن ہر
کہہ ٹی اوار آن او غلط رنگ ایترہ نا اوری
ء... داٹی ننما تصور اف دخت اونفے
سر پندر کرو کہ دا ورناک انت کہ کننگ ء
کالونی کن کننگ ء... پیٹی ء ہنداڑے
جاگہ اس ڈم ایتو، اسنتے کہ داکہ نا اولی

شاکر دیوان... انت پاریس؟
شیرو... نہ نہ بچ پاوتھ نی ناخن اُس نننا
جان اُس شاکر جان!
شاکر جان نہ شاکر دیوان اٹ... شاکر
غلطی ہلسا پارے۔
ماما... نن ہندا دخت آگپ کروٹی کس، نم
اپوک آبار زندج اوار تہیرے...
پیٹی اٹ انت کس تو کس ولے ہرانگ گم
مسر داکہ سلیس... کہہ داسہ منشی تون
ء...
پارے پیش تم داکان۔ پخیر امداد پارے دا
ڈار کناء، کنے مرگ قبول ارے، ولے ای
بچ پیش تہرہ۔
میوہ خان نا بندغ آک تو فک کاری ء
شروع کریر۔
پخیر امداد تینا ڈھا ڈری آ تو فک ء ہرنے
جلہو کرے۔
ناگمان آن سُم اس بس اونا سینہ ٹی ٹکا
کرے پخیر امداد تہما۔
چناتانے پو ہاڑ پٹنگ ماتم بنا کرے، ابونے
ابا غلکے۔
ارباب خاتون باوہ نا تینا ڈھا ڈری آ
تو فک ء ہرنے اوقارند اٹ سُم کاری

حق اٹی بیان تننگ ء بنا کرے۔ سر دار کبیر
خان نا ظلم و بیداد آتے بدر کننگ ء بنا
کریر۔
میوہ خان اوانا ایلو بندغ آک داسہ کوشت
کریر فیصلہ مرے اوقارند خلاتی مرے۔
اخیر علاقہ نا میر متبر آک دا فیصلہ ء مختار،
ارباب خاتون علاقہ نا میر متبر سر دار آتا
مون آ سر دار کبیر خان ء اسہ ظالم اس
گوندا، پارے او کنا باوہ نا اصل دشمن ء،
فیصلہ ٹی میر متبر آک میوہ خان غلط گوندار،
فیصلہ ٹی میوہ خان ملامت مس۔
میر متبر آک پاریر نن تینا زند اٹی دن ء
غریب نا بہادر ء سر خفتن۔

بھلا افسر آتے پارے امر کیرے دا معاملہ ء
دانگ اینگ کبو۔
پولیس نا ایس اچ او بھلا بروت آتون بس
ارباب خاتون ایلو ورناتے دزگیر کرے۔
دا خبر مخلوق اٹی بھاز زیات تالان مس مخلوق
پولیس والاتے ملامت کرے سر دار کبیر
خان ء پٹ لانت کریر۔ اخیر ارباب
خاتون نا ہیبت بھاز بوزا سر مس، داسہ
گورنمنٹ ایکشن بلک، سر دار کبیر خان آ
اوانا ایلم تینا ایف آئی آر درج مس۔
میوہ خان ہم دزگیر مس۔
ارباب خاتون تینا باوہ نا کیس ء ہائی کورٹ
اٹی خلک مخلوق ہم داسہ ارباب خاتون نا

پارے پیش تم داکان۔ پخیر امداد پارے دا
ڈار کناء، کنے مرگ قبول ارے، ولے ای
بچ پیش تہرہ۔
میوہ خان نا بندغ آک تو فک کاری ء
شروع کریر۔
پخیر امداد تینا ڈھا ڈری آ تو فک ء ہرنے
جلہو کرے۔
ناگمان آن سُم اس بس اونا سینہ ٹی ٹکا
کرے پخیر امداد تہما۔
چناتانے پو ہاڑ پٹنگ ماتم بنا کرے، ابونے
ابا غلکے۔
ارباب خاتون باوہ نا تینا ڈھا ڈری آ
تو فک ء ہرنے اوقارند اٹ سُم کاری

غریب نا بہادر آ مسٹر

7 میکوباب غان برجاء

ارباب خاتون پارے، ابا اسل دن مفک
وانا ڈغار ء دانا خلاف سازش اسے۔
منہ دے آن گڈ میوہ خان کلہو مون تس
پارے کنا ڈغار ء خالی کر داسہ ای پین بزغر
تولہوہ۔
پخیر امداد پارے نن ہرانگ کان نا پین بچ
ڈگرزان اس اف داکنا ڈغار ء۔
اسدے سبب انا مہا لو میوہ خان تینا سلبہ
بند آ بندغ آتون بس، سر مس، پخیر امداد ء